

ผลของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจ
ทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษา

นางสาว ทิพยรัตน์ ไทรร่วมชัย

คุณร่วมทรัพยากร และองค์กรส่วนภูมิภาค

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต^{ภาควิชาจิตวิทยา}

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-567-158-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

011863

丁 155961 #b

V

EFFECTS OF THE TELEVISION PROGRAM "DHAMMA TWO
MINUTES A DAY" ON THE MORAL COGNITION CONCERNING
SELF-DIRECTED BEHAVIORS OF MATHAYOM SUKSA STUDENTS

Miss Tippayarut Thaisriwichai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Psychology

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนและของนักเรียนมัธยมศึกษา โดย นางสาว พิพิรัตน์ ไทรร่วชัย
ภาควิชา จิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเมษัย ชั้มมนันท์กุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

[Signature] คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชราภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Signature] ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรรพาพิย์ ศิริวรรณาศัย)

[Signature] อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุเมษัย ชั้มมนันท์กุล)

[Signature] กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จีน แมรี่)

[Signature] กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมพร ยังกิตติกุล)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจ
ทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษา

ชื่อนิสิต

นางสาว พิพยรัตน์ ไทรร่วชัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย รัมมนันท์กุล

ภาควิชา

จิตวิทยา

ปีการศึกษา

2529

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 โรงเรียนบางมูลนาภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาภูมิ จังหวัดพิจิตร เป็นเพศชาย 67 คน และเพศหญิง 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นวีดีโอเทป แบบบันทึกการรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" และรายการชีวิตสัตว์ มาตรวัดความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเอง ซึ่งสร้างขึ้นโดย ศ.ดร. ชัยพร วิชชานุช และคณะ ในด้านการกระทำ 8 ด้าน และห้องสำหรับทำการทดลองการออกแบบการวิจัยเพื่อกวนคุณตัวแปรระทำโดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบผลใน 2 สภาพการณ์ กือในสภาพการณ์ทดลอง กลุ่มตัวอย่างจะได้ดูรายการโทรทัศน์ "ธรรมะวันละ 2 นาที" และรายการชีวิตสัตว์ และในสภาพการณ์กวนคุณกลุ่มตัวอย่างจะได้ดูรายการชีวิตสัตว์เพียงอย่างเดียว ในการดำเนินการวิจัยเริ่มทั้งการนำมาตรวัดความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเองฉบับที่ 1 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ตามสภาพการณ์ทดลอง โดยที่ห้อง 2 กลุ่มนี้มีคะแนนจากมาตรวัดความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพุทธกรรมต่อตนเองไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทุกการกระทำ

ต่อจากนั้นจึงฉายແນບັນທຶກພາບໃນກລຸ່ມຕົວຍ່າງຄູຕາມສປາພາກຮັດທີ່ກລຸ່ມຕົວຍ່າງຄູກສຸມເຂົາຫຼອງວັນລະ 1 ຕອນ ເປັນເວລາ 8 ວັນ ພັນຈາກນີ້ໃຫ້ກລຸ່ມຕົວຍ່າງທັງ 2 ກລຸ່ມທອນມາຕຽວດໍາລັງຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົາໃຈທາງຈິງທະນາຖາວອນເກື່ອງກັນພຖຕິກຣົມຕ່ອຕນເອງຈົນທີ່ 2 ຂຶ່ງເປັນກາຮັດສອບຄົງຫຼັງກາຮົວເວົາຮະຫວາງ
ຂໍ້ມູນໃຊ້ກາຮັດສອບດ້ວຍ t-test

ຜລກາຮົວເວົາຮະຫວາງຂໍ້ມູນພົບວ່າ ຈາກກາຮັດເປົ້າຢ່າງຍາຍໃນກລຸ່ມຫຼອງ ກາຮົວເວົາຮະຫວາງທີ່ມີຄ່າເຈລື່ອຍະແນນຈາກກາຮັດສອບຄົງຫຼັງສູງກວ່າກາຮັດສອບຄົງແຮກອຍ່າງມື້ນຍສໍາຄັງຫາງສົດີ ($P < .001$) ໄດ້ແກ່ ກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ສ່ວນກາຮົວເວົາຮະຫວາງທີ່ມີຄ່າເຈລື່ອຍະແນນ ຈາກກາຮັດສອບຄົງແຮກສູງກວ່າກາຮັດສອບຄົງຫຼັງຍ່າງມື້ນຍສໍາຄັງຫາງສົດີ ໄດ້ແກ່ ກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ($P < .001$) ກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມເຂື້ອມັນໃນຕົນເອງ ($P < .001$) ກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມເວົ້າມີນຍໃນຕົນເອງ ($P < .01$) ແລະກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມເຂື້ອມັນໃນຕົນເອງ ($P < .01$) ສໍາຫັນກາຮົວເວົາຮະຫວາງທີ່ແລ້ວໄໝ່ມີພົບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເນື້ອເປົ້າຢ່າງຍາຍເຈລື່ອຍະແນນຈາກກາຮັດສອບຄົງຫຼັງຮ່ວາງກລຸ່ມຫຼອງແລະກລຸ່ມຄວນຄຸມ ພໍມວ່າກາຮົວເວົາຮະຫວາງທີ່ກລຸ່ມຄວນຄຸມມີຄ່າເຈລື່ອຍະແນນນາກກວ່າກລຸ່ມຫຼອງຍ່າງມື້ນຍສໍາຄັງຫາງສົດີ ໄດ້ແກ່ ກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ($P < .05$) ແລະກາຮົວເວົາຮະຫວາງມີຄວາມຂົ້ນໜັ້ນເພີຍຮູ້ ($P < .01$) ສໍາຫັນກາຮົວເວົາຮະຫວາງທີ່ແລ້ວອີກ 6 ດ້ວຍ ໄນພົບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ

ສູນຍົວທະກັນພາກ
ຊູກວາລົງກວມມາວິທາລີ້ຍ

Thesis Effects of the Television Program "Dhamma Two Minutes a Day" on The Moral Cognition concerning Self-directed Behaviors of Mathayom Suksa Students

Name Miss Tippayarut Thaisriwichai

Thesis Advisor Assistant Professor Somchai Dhammanungune

Department Psychology

Academic Year 1986

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the effect of the television program "Dhamma Two Minutes a Day" on the moral cognition concerning self-directed behaviors of Mathayom Suksa students. The subjects were 67 boys and 92 girls in Mathayom Four students from Bangmunnakphumevidhayakom School, Amphur Bangmunnak, Changwat Pichit. The apparatus consisted of a color television monitor, a video cassette player, two videotape cassettes in which the television program "Dhamma Two Minutes a Day" and animal life series were recorded, the moral cognition scale self-directed behaviors devised by Professor Chaiyaporn Wichawut and his colleagues and an experimental room. In order to control variables, subjects were randomly assigned into two conditions; the experimental group viewed the program "Dhamma Two Minutes a Day" together with animal life series but the control group viewed only animal life series. At first, all subjects were tested with the moral cognition scale : self-directed behaviors volume I and they were

randomly divided into two equivalent groups of which the mean scores in every dimension of the moral cognition scale had no significant differences. Subjects viewed the program according to condition of assignment for 8 consecutive days. On the last day, post-test were applied to the both groups by using the moral cognition scale volume II. The data were analysed by using T-test.

The result shows that within the experimental group, the mean score of post-test is significantly more than the mean score of pre-test ($P<.001$) in the dimension of guilt. Those mean scores from pre-test are significantly more than the mean scores from post-test in 4 dimensions, i.e., expression of emotion ($P<.001$), self-confidence ($P <.001$), self-discipline ($P<.01$) and self-adjustment ($P<.01$). Other dimensions of behavior are not significant different. The results of the post-test between control group and experimental group show that the mean scores of the control group are significantly more than the experimental group in two dimensions, i.e., self-exploration ($P<.05$) and diligence ($P<.01$). There is no significant difference in other 6 dimensions.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ชั้มมนันท์กุล ที่กรุณารับเป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาและให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกรุณาให้คำแนะนำเช่น
และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างละเอียด และรวดเร็ว ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ
อาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อาจารย์ทุกท่านที่ให้ความ
ช่วยเหลือ และความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่เข้าร่วมการ
วิจัย

ขอขอบคุณสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ ที่ป่วยสนับสนุนรายการ "ธรรมะวันละ 2 นาที"
ที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณที่ ๑ เพื่อน ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคอุดมศึกษาทุกคน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งนิสิตวิทยารุ่นเดียวกับผู้วิจัยที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำและกำลังใจด้วยความจริงใจ
ตลอดเวลา และผู้วิจัยจะระลึกถึงอยู่เสมอ

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย และให้
กำลังใจเสมอมา

พิพยรัตน์ ไทรร่วมชัย

3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 การอภิปรายผลการวิจัย	48
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	68
ภาคผนวก ค	76
ประวัติผู้วิจัย	88

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. แสดงความสอดคล้องของเนื้อหาระหว่างรายการໂທຮ້າສົນ	
"ธรรมะวันละ 2 นาที" และพุทธิกรรมต่อตนเอง	32
2. ค่าความเที่ยงของมาตรฐานรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับ	
พุทธิกรรมต่อตนเอง	33
3. ค่าความตรงตามทฤษฎีของมาตรฐานรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม	
เกี่ยวกับพุทธิกรรมต่อตนเอง	34
4. ค่าความเท่าเทียมกันของมาตรฐาน 2 ฉบับ	34
5. การจัดหมวดหมู่ของพุทธิกรรมต่อตนเองและข้อความที่บ่งชี้ถึงพุทธิกรรม	
ต่อตนเองแต่ละลักษณะ	37
6. การจัดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพการณ์ทดลองและเพศ	43
7. ผลการวิเคราะห์ค่าที่ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม	
เกี่ยวกับพุทธิกรรมต่อตนเองจากการทดสอบครั้งแรกระหว่างกลุ่มควบคุม	
และการทดลอง.....	44
8. ผลการวิเคราะห์ค่าที่ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม	
เกี่ยวกับพุทธิกรรมต่อตนเองจากการทดสอบครั้งหลังระหว่างกลุ่มควบคุม	
และการทดลอง.....	45
9. ผลการวิเคราะห์ค่าที่ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม	
เกี่ยวกับพุทธิกรรมต่อตนเองในกลุ่มทดลองระหว่างการทดสอบครั้งแรก	
และการทดสอบครั้งหลัง	46
10. ผลการวิเคราะห์ค่าที่ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับ	
พุทธิกรรมต่อตนเอง ในกลุ่มควบคุมระหว่างการทดสอบครั้งแรกและการ	
ทดสอบครั้งหลัง	47

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1. แสดงสภาพการณ์ทดลอง

40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย